

predstavi, već da sama publika kao posmatrač postaje deo igre. Gadamer to naziva “totalim obratom” u kojem posmatrač sada ulazi u igrački odnos sa samom predstavom. (140). Dakle, sada sam posmatrač postaje mesto unutar kojeg se igra odigrava.

Preobražaj u tvorevinu i totalno posredovanje

Dovršenje igre - umetnosti - Gadamer naziva “preobražaj u tvorevinu”. (140) Tek time ona dobija svoj **idelitet**, tj. može se misliti i razumeti. Ovim igra biva izvučena od prikazivačkog čina igrača i postoji u čistoj pojavi onoga što oni igraju. Igra preobražena u tvorevinu postaje “principijelno ponovljiva i utoliko postojana”, kaže Gadamer. (140). Igra time postaje ergon i nije više samo energieia, stoga je Gadamer naziva tvorevina ili delo - figuracija ili figura. (140) ///vidi tekst o lepom gde koristi pojam enetelechia///

Gadamer isključuje ideju da onaj koji igra, ili u ovom slučaju izvodi umetničko delo, bilo da ga izvodi ponovo bilo da ga stvara po prvi put, jeste mesto u pogledu na koje treba misliti bitak umetničkog dela. Dakle, igra kao način mišljenja umetničkog dela govori o tome da je ona sama po sebi autonomna i upravo na to upućuje ideja preobražaja u tvorevinu, ili delo. Ono što pojam preobražaja podrazumeva nije promena svojstava nekog određenog uvek sebi jednakog bića, već naprotiv, preobražaj podrazumeva kako Gadamer ističe: “da je nešto odjednom i kao celina nešto drugo, da je ovo drugo, njegov istinski bitak, u poređenju sa kojim je njegov raniji bitak ništavan.” (141) Preobražaj u tvorevinu shodno prethodnom podrazumeva da ono što je ranije bilo više to nije, već da sada jeste i da jeste kao istinito. (141)

Šta se događa kada je umetničko delo razumljivo kao igra a ova je potom preobražena u tvorevinu, u delo? Negativno govoreći, a sledeći Gadamerovo